

FINANSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 9/2009 rd

Statsrådets redogörelse: Finlands säkerhets- och försvarspolitik 2009

Till utrikesutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 11 februari 2009 Statsrådets redogörelse: Finlands säkerhets- och försvarspolitik 2009 (SRR 1/2009 rd) till utrikesutskottet för beredning och bestämde samtidigt att finansutskottet ska lämna utlåtande i ärendet till utrikesutskottet.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets förvaltnings- och säkerhetsdelegation.

Sakkunniga

Förvaltnings- och säkerhetsdelegationen har hört

- försvarsminister Jyri Häkämies, kanslichef Kari Rimpä, överdirektör Eero Lavonen, överdirektör Teemu Penttilä, ekonomidirektör Timo Norbäck, enhetschef Markku Nikkilä, överste Petri Hulkko och konsultativ tjänsteman Olli Suonio, försvarsministeriet

- understatssekreterare Antti Sierla, ambassadråd Heli Kanerva och ekonomiplanerare Sari Kantola, utrikesministeriet
- kanslichef Ritva Viljanen, polisdirektör Jorma Toivanen och ekonomidirektör Jukka Aalto, inrikesministeriet
- statssekreterare Raimo Sailas, finansministeriet
- biträdande avdelningschef, kommodor Jukka Savolainen, Gränsbevakningsväsendet
- generallöjtnant Hannu Herranen och överste Timo Kivinen, Huvudstaben
- kommandör, generalmajor Jarmo Lindberg, Flygvapnet
- överste Veli-Pekka Parkatti, Arméstaben
- stabschef, flottiljämral Veli-Jukka Pennala, Marinstaben
- förvaltningsdirektör Asko Harjula, Försörjningsberedskapscentralen
- polisråd Ilkka Salmi, skyddspolisen
- ordförande Heikki Allonen, ordförande för strategigruppen Jan Koivurinta och generalsekreterare Henrik Nordell, Suomen Puolustus- ja Ilmailuteollisuusyhdistys ry.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Allmänt

Den säkerhets- och försvarspolitiska redogörelsen är en fortsättning på redogörelsen 2004. Den innehåller en samlad bedömning av Finlands säkerhets- och försvarspolitik och regeringens riktlinjer fram till slutet av 2010-talet.

Finansutskottet begränsar sitt utlåtande om redogörelsen till sitt eget ansvarsområde och ser framför allt på de statsekonomiska aspekterna. Det konstaterar att anslagsbehoven endast anges för försvarsministeriets förvaltningsområde. Ändå kräver åtgärderna i redogörelsen extra resurser också för andra sektorer. I samband med den här redogörelsen har utskottet också sett på statsrådets redogörelse om ramar för statsfinanserna 2010—2013.

Försvarsministeriets förvaltningsområde

Finlands försvar bygger fortfarande på allmän värnplikt och ett territoriellt försvar som täcker in hela landet. Den krigstida truppstorleken på 350 000 man minskas på sikt med hänsyn till förändringarna i vår säkerhetspolitiska omvärld, de tillgängliga resurserna, de minskande åldersklasserna och den åldrande materielen. I utvecklingen av försvarsmakten prioriteras för närvarande luftvapnet, men i början av 2012 kommer i stället arméns territoriella trupper och efter 2016 arméns operativa trupper att prioriteras.

I redogörelsen sägs det att målen för att upprätthålla, utveckla och utnyttja försvarskapaciteten kan nås med den reella nivån på den totala finansieringen av försvaret 2008, också med beaktande av att försvarsmaterielen blivit dyrare.

Den årliga förändringen i pris- och kostnadsnivån ska täckas in till fullt belopp. Enligt vad utskottet har erfarit ska prisnivån för försvarsmaktens omkostnader (mom. 27.10.01) och utrustnings- och förvaltningsutgifter för militär krishantering (mom. 27.30.20) justeras i motsvarighet till utvecklingen av levnadskostnadsin-

dex. För upphandling av försvarsmateriel (mom. 27.30.18) justeras prisnivån i motsvarighet till näringsgren DK (tillverkning av maskiner och utrustning) enligt producentprisindex för industrin. Den förutsedda höjningen är 1,5 procent enligt båda sätten att kalkylera. När de slutliga uppgifterna om indexutvecklingen är klara görs de nödvändiga justeringarna. Kalkylerna utgår från årsmedelvärdena för index 2007. Prisnivåerna kommer också i framtiden att justeras enligt den genomsnittliga årliga prisutvecklingen utifrån årsmedelvärdena för index.

Enligt redogörelsen ska försvarsbudgeten 2011 dels indexjusteras, dels höjas med två procent. Utgifterna ökas med två procent av den sammanlagda summan utgifter inom det närmast föregående årets ram för försvarsministeriets förvaltningsområde och för att bevara realnivån höjs tillskottet med två procent varje år. I praktiken betyder detta en nivåhöjning på cirka 50 miljoner euro.

Kostnaderna för att förbättra lokalunderhållet ska täckas in i kommande försvarsbudgetar för att säkra värdet på statens egendom, om lokaler- nas ägare inte svarar för dem. Det betyder årliga utgifter på 9—10 miljoner euro. De nödvändiga extra medlen för att förbättra underhållet är inräknade i det finansiella underskottet efter försvarsförvaltningens fastighetsreform, och försvarsministeriet och finansministeriet bör skyndsamt bör göra upp om det. Underskottet är inte inräknat i nivåhöjningen på två procent.

Utskottet noterar att vi närmar oss en sådan situation att finansieringen tvingar oss att se närmare på grunderna för vårt försvar. Det är inte möjligt att hantera underhåll och utveckling utan resurser för en nivåhöjning, som är tänkt att användas bl.a. för utveckling av de territoriella trupperna. En höjning med två procent är motiverad för att utveckla försvarsmakten. Redogörelsens förslag om ökade anslag för försvarsförvaltningen har också beaktats i det statsfinansiella rambeslutet.

Om finansieringen t.ex. på grund av den globala ekonomiska och finansiella krisen inte når

upp till den nivå som föreslagits, bör försvarsförvaltningen för att säkerställa en balanserad helhet bedöma försvarsutgifterna genom att se på alla olika alternativ. Den allmänna värnplikten, det landsomspännande försvaret och den nödvändiga garnisonsstrukturen bör absolut bevaras.

För att säkerställa en trovärdig och modern operativ kapacitet måste budgeten vara i balans och jämnt fördelad: en tredjedel för materielupphandling, en tredjedel för personalutgifter och en tredjedel för verksamhet. Utskottet anser precis som i sina tidigare överväganden att man för att trygga försörjningsberedskapen bör utnyttja de möjligheter som upphandlingslagen ger att avsätta minst hälften av upphandlingsanslagen för inhemsk industri.

Den snabba prisstegringen på försvarsmateriel, den tekniska utvecklingen och tillgången och beroendet av den internationella försörjningsberedskapen förutsätter såväl nationellt som internationellt samarbete och adekvata resurser för att utveckla försvarskapaciteten. Genom samgång i internationella nätverk är det möjligt att ge och ta emot bistånd, delta i krishantering, göra materielupphandlingen kostnadseffektiv och förbättra försörjningsberedskapen. För Finland är det ytterst viktigt att vara med i det europeiska samarbetet och Europeiska försvarsbyråns projekt.

Utskottet vill särskilt ta fram det nordiska samarbetet. Det möjliggör inbesparingar och effektivitetshöjande och säkerhetsfrämjande samarbetsformer och projekt. Det kan få återverkningar också för upphandlingen av försvarsmateriel och den nordiska försvars- och säkerhetsindustrin. Också i detta perspektiv är det viktigt att satsa tillräckligt på forskning och utveckling och över lag på den inhemska försvarsindustrins konkurrenskraft i linje med försvars- och säkerhetsindustristrategin.

Meningen är att försvarsmaktens personal fortsatt ska vara kring 15 000 personer. Målen i statens produktivetsprogram ska vägas in i utvecklingen av förvaltningsområdet, men de får inte urholka försvarsmaktens kärnfunktioner. I produktivetsprogrammet anges 13 789 årsver-

ken som mål och den nivån kan nås t.ex. med hjälp av nya partnerskapsprogram. Vid utfrågningen av sakkunniga i utskottet kom det fram att de partnerskapsprogram som redan genomförts inom försvarsförvaltningen har dämpat ökningen i personalkostnader, men att kostnadsinbesparingarna inte har varit så stora som man räknat med. En ny stor hotbild är däremot känslan av osäkerhet bland personalen. Utskottet ser med oro på situationen och på de utvalda partnersnas prispolitik och det kostnadstryck som den kan ge upphov till i framtiden.

I redogörelsen nämns också att det frivilliga försvaret ska utvecklas och Försvarsutbildningsföreningens spelar en viktig roll som utbildningsanordnare. Det är viktigt att säkra Försvarsutbildningsföreningens lagfästa uppgifter (556/2007) och att stödet för de frivilliga försvarsorganisationerna hålls på minst den nivå som riksdagen höjde det till i sitt budgetbetänkande (FiUB 33/2008 rd). Utskottet noterar att höjningen inte har beaktats i ramredogörelsen.

Krishantering

Enligt redogörelsen ska Finland stärka sitt deltagande i internationell krishantering för att främja fred, säkerhet, utveckling och respekt för de mänskliga rättigheterna och för krishantering avsätts adekvata ekonomiska, materiella och personella resurser.

Anslagen för militär krishantering höjs på grund av de ökade kostnaderna stegvis från ca 120 till 150 miljoner euro. Kostnaderna för militär krishantering fördelar sig över utrikesministeriets och försvarsministeriets huvudtitlar. Anslagsökningen för försvarsministeriet ingår i den årliga höjningen på två procent inom förvaltningsområdet. Inom ramen för anslagen är det realistiskt att räkna med att man i militär krishantering frångår målet om 1 000 fredsbevarare för 700—800.

Antalet finländska experter som tjänar i civila krishanteringsoperationer ska höjas avsevärt från de 150 som den nuvarande planen bygger på. Utskottet poängterar att expertkostnaderna ökade tydligt redan 2008, beroende bl.a. på hö-

gre utrustningskostnader och högre lönekostnader för experter i mer avancerade uppdrag. Det anslag som står till buds för 2009 beräknas räcka till för att anställa bara ca 130 experter.

Krishanteringscentralen svarar för att utveckla och upprätthålla den inhemska beredskapen för civil krishantering. Så vitt utskottet har förstått är det inte möjligt att utveckla och utvidga verksamheten med de nuvarande resurserna. De tillgängliga lokalerna har också blivit otillräckliga när funktioner har byggts ut och centralens personal har ökat.

Enligt rambeslutet ska ett tillräckligt stort anslag avsättas i dispositionsplanen som reserv för merutgifter för både militär och civil krishantering. För att målet för deltagande i civil krishantering i redogörelsen ska nås krävs det klart mer anslag både för att utstationera experter och för att förbättra den inhemska beredskapen för civil krishantering.

Utvecklingssamarbete

De säkerhetspolitiska frågorna är ofta förknippade med utvecklingsproblem, som fattigdom, diskriminering och andra problem med mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstaten. Rubbningar i samhällsbalansen skapar politisk-ekonomiska spänningar inte minst i dysfunktionella och det kan ta sig uttryck i våldsamheter.

Utskottet ser positivt på att redogörelsen vill skapa sammanhållning mellan krishantering och utvecklingssamarbete för att personella resurser och finansiella möjligheter ska kunna spännas för den samlade krishanteringens behov. Ett samlat grepp kräver en integrerad nationell planering, samordning och resurstilldelning.

I statsrådets rambeslut har man räknat med att anslagen för det egentliga utvecklingssamarbetet ökar så att de 2010 uppgår till 798 miljoner euro (0,55 % av bni) och 2011 till 906 miljoner euro. För 2012 och 2013 utgår man tekniskt från att anslagen för utvecklingssamarbete ökar i samma takt som bruttonationalinkomsten. Utskottet är tillfreds med att utvecklingssamarbetsanslagen uppfyller målen för Finlands åtaganden 2010 och anser att Finland absolut bör hålla

fast vid sitt åtagande att höja utgifterna till 0,7 procent av bruttonationalinkomsten 2015.

Tryggande av ett fungerande samhälle

Redogörelsen betonar i högre grad än tidigare betydelsen av att trygga samhället, ekonomin och infrastrukturen. Detta stöder målen för försörjningsberedskapen i statsrådets beslut den 21 augusti 2008.

Den globala ekonomiska utvecklingen har betytt effektivare ekonomier, men samtidigt har det ömsesidiga beroendet och utsattheten för olika slag av störningar och ekonomiska kriser ökat. Kritiska funktioners beroende av informations- och kommunikationsnätet har genom den tekniska utvecklingen gjort samhället allt mer sårbart. Beredskapen måste sträcka sig längre än de nationella gränserna och därför behöver det internationella samarbetet om försörjningstryggheten förbättras.

Man kan förbereda sig för störningar i ekonomin genom att se till att finansieringen av den offentliga ekonomin är i skick. Betydelsen av en låg skuldsättning i den offentliga ekonomin accentueras under exceptionella förhållanden. Utskottet inskräper att staten i sin låne- och kassahantering har anledning att räkna med mycket överraskande störningar. Enligt redogörelsen bör de ekonomiska resurser som avsätts för beredskap i princip avpassas efter regeringens ramar för statsfinanserna. Nödvändiga resurstillskott ska i första hand anvisas genom omfördelning av förvaltningsområdets anslag.

I en internationell jämförelse är Finlands försörjningsberedskap väl ordnad. Men bland utmaningarna märks t.ex. vårt stora beroende av importerad energi och att kritisk infrastruktur och produktion precis som tjänster står under utländskt bestämmande inflytande. För att säkra den kritiska infrastrukturen och produktionen och tillgodose försvarets behov kan det bli nödvändigt att se till att staten har kvar sitt bestämmande inflytande eller ägarskap i strategiskt viktiga bolag.

Utskottet erinrar dessutom att den offentliga förvaltningens nätsäkerhet höjer vår försörj-

ningsberedskap och ser positivt på att regeringen i sitt rambeslut avdelar totalt 10 miljoner euro 2012 och 8 miljoner euro 2013 för omkostnaderna för att främja nätsäkerheten i den offentliga förvaltningen.

Kampen mot terrorism och internationell organiserad brottslighet

Insatserna för att trygga samhällets funktioner har ett nära samband med kampen mot terrorism och internationell organiserad brottslighet. Redogörelsen lyfter särskilt fram behovet av ett intensivare samarbete mellan myndigheterna på detta område. Polisens, Gränsbevakningsväsendets, tullens och försvarsmaktens beredskap och samverkan ska precis som det internationella samarbetet utvecklas för att ge myndigheterna beredskap att snabbt avvärja ett terroristangrepp redan i den förberedande fasen.

För att ingripa i den internationella organiserade brottsligheten måste man ha en uppdaterad och noggrann helhetsbild av kriminaliteten både på nationell och på internationell nivå. Polisens, tullens och Gränsbevakningsväsendets PTG-funktion spelar en betydelsefull roll i kampen mot brottslighet. Det viktigaste i kampen mot såväl organiserad brottslighet som terrorism är att ha systematisk spaning, arbeta med informationskällor och allsidigt utnyttja metoder för teknisk informationssökning och datanät. Utskottet vill i det här sammanhanget också lyfta fram Prümkonventionen.

För att polisen ska kunna utföra de uppgifter som den tilldelats i redogörelsen behöver den ett finansiellt tillskott på minst 10 miljoner euro och ett undantag från målen i produktivhetsprogrammet. Det behövs extra resurser i första hand för att bekämpa organiserad kriminalitet, för att göra skyddspolisens anti-terroristiska insatser effektivare, för vittnesskydd och för att bekämpa hot mot myndigheter. De personella resurserna kan emellertid inte kompenseras enbart med redskap och program, utan samarbetet kräver också mer riktade personella resurser.

Gränssäkerhet

Enligt redogörelsen har Finland som mål att värna säkerheten vid gränserna. Gränsbevaknings truppers militära kapacitet ska förbättras i samråd med försvarsmakten och finansieras över försvarsbudgeten. Det gör det möjligt att utveckla Gränsbevakningsväsendets trupper i motsvarighet till uppgifterna. Redogörelsen tar inte upp Gränsbevakningsväsendets resurser för andra lagfasta uppgifter.

Redogörelsen om ramarna för statsfinanserna kräver att Gränsbevakningsväsendet drar ner sin personal med 200 årsverken från nivån 2009 för att täcka in ett anslagsunderskott på 13 miljoner euro i omkostnaderna. Genom en sådan åtgärd kan man se till att det finns adekvata anslag för riksomfattande prioriteringar och för nödvändiga investeringar i gränssäkerhet, sjöräddning och ny teknik.

Det ställs ökade krav på Finlands gränsbevakning och kontroll av läget vid gränserna för att Ryssland har dragit ner på personal och gränsbevakningsstationer längs gränsen mot Finland. Utskottet oroar sig för att strategierna i redogörelsen inte kommer att kunna genomföras, utan att Gränsbevakningsväsendets närvaro i glesbygderna minskar, gränskontrollerna blir mindre säkra och smidiga och att kapaciteten för terroristbekämpning urholkas. För gränssäkerhetens skull är det viktigt att satsa också på närområdessamarbetet.

För att trygga samhällets funktioner bör man se till både den interna och den externa säkerheten. Det är ytterst viktigt att det också avsätts adekvata ekonomiska resurser för åtgärderna i redogörelsen.

Utlåtande

Finansutskottet föreslår

att utrikesutskottet beaktar det som sägs ovan.

FiUU 9/2009 rd — SRR 1/2009 rd

Helsingfors den 8 maj 2009

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Hannes Manninen /cent	Minna Sirnö /vänst (delvis)
medl. Bjarne Kallis /kd	Pia Viitanen /sd (delvis)
Mikko Kuoppa /vänst	ers. Esko Ahonen /cent
Reijo Laitinen /sd (delvis)	Timo Kalli /cent
Mika Lintilä /cent	Reijo Kallio /sd
Olli Nepponen /saml	Matti Kauppila /vänst (delvis)
Tuija Nurmi /saml	Inkeri Kerola /cent
Kirsi Ojansuu /gröna (delvis)	Miapetra Kumpula-Natri /sd (delvis)
Heikki A. Ollila /saml	Heli Paasio /sd
Markku Rossi /cent	Eero Reijonen /cent
Matti Saarinen /sd (delvis)	Tuula Väätäinen /sd (delvis)
Petri Salo /saml (delvis)	Ulla-Maj Wideroos /sv.

Sekreterare var

utskottsråd Mari Nuutila.

AVVIKANDE MENING 1 /vänst

Motivering

Utsikterna för en bred militär konflikt i Europa under de kommande tio åren är mycket osannolika. Regeringen konstaterar i sin säkerhets- och försvarspolitiska redogörelse att Finland inte utsätts för något militärt hot som inte utgör ett led i en bredare internationell konflikt.

De viktigaste hotbilderna ur Finland synvinkel har däremot samband med internationell kriminalitet och terrorism, våld mot kvinnor, människohandel, kränkningar av de mänskliga rättigheterna, näringskrisen, miljökriser, sinande naturtillgångar typ olja och vatten, pandemier och andra sjukdomar, hungersnöd, kollapsande stater och flyktingrörelser på grund av alla dessa. Effekterna av sådana gränsöverskridande hotbilder förvärras hela tiden.

Som vi i Vänsterförbundet ser det är den marginaliserings- och diskrimineringspolitik som bedrivs i Finland i dag ett genuint hot mot säkerheten, för den har resulterat i ökad polarisering och fattigdom och ökade inkomstskillnader och allt större marginalisering i vårt samhälle.

Vänsterförbundet motsätter sig att Finland går med i Nato, för utom att de verkliga hoten mot vår säkerhet har blivit allt frekventare har de det gemensamt att de inte kan bekämpas med militära medel eller genom ökad upprustning eller militära allianser.

Vänsterförbundet kräver därför att Finland håller fast vid sina åtaganden om utvecklingssamarbete i FN och EU. Vi anser att anslagen för utvecklingssamarbete ska hållas klart åtskilda från t.ex. militär krishantering.

Vidare kräver Vänsterförbundet att Finland tydligare stöder mer ekonomiska resurser för kampen mot klimatförändringen.

Statsrådets säkerhets- och försvarspolitiska redogörelse beaktar de förändrade säkerhetshoten

i viss mån. Och ändå är regeringens lösningar i redogörelsen i långa stycken som hämtade från det kalla kriget. De här ideologiska avgörandena går tillbaka till motsättningarna mellan öst och väst och kapprustningen.

Vänsterförbundet ser följaktligen med en viss oro på att försvarsmakten upprepade gånger har utnyttjat redogörelser för att motivera varför den behöver mer anslag än den tilldelats inom de avtalade ramarna; den senaste redogörelsen är inget undantag.

Men varken social diskriminering eller miljöhot kan avvärjas med vapenköp. Därför kan Vänsterförbundet inte acceptera att det läggs ytterligare två procent på den årliga kostnadsökningen. Höjningen kan inte motiveras med nya säkerhetshot och nödvändigheten att förebygga eller bekämpa dem.

Jämfört med andra behov i samhället finns det ingenting som stöder försvarsanslagens privilegierade status. Samma kostnadsökning gäller ju alla andra sektorer också.

Vänsterförbundet stöder en människonära säkerhetspolitik som satsar på människors välmående, grundtrygghet och hälsa i stället för vapen. Samtidigt som regeringen godkände redogörelsen slog Sata-kommittén, som grunnar på en reform av den sociala tryggheten, fast att det inte får skapas en indexbunden automatik i grundtryggheten. Det är ett märkligt värdeval att se en höjning av de förmåner som inverkar på de mest utsatta medborgarnas välfärd som alltför dyr, men en automatik som höjer försvarsutgifterna en bra bit över kostnadsökningen som fullt möjlig — och det under rådande svaga ekonomi.

Vi anser att det skulle vara en ekonomiskt och mänskligt lönsammare och långsiktigare säkerhetspolitik att binda alla former av grundtrygghet vid index och garantera en årlig anslagsökning t.ex. i statsandelarna för hälso- och sjukvården.

Vänsterförbundet kräver därför att riksdagen låter bli att binda försvarsmaktens utgifter vid index och att automatiskt höja utgiftsanslagen med två procent, som föreslås i redogörelsen.

Det är också oroväckande att redogörelsen inte alls tar upp frågan om att tygla upprustningsutgifterna i världen. Upprustningen förbättrar ju inte medborgarnas välfärd på något sätt — tvärtom utarmar den samhällena och avleder resurser från välfärdsutveckling.

Därför vill Vänsterförbundet att utrikesutskottet ställer upp klara mål för att tygla upprustningen och för avrustning.

I den rådande ekonomiska situationen kunde de slantar som används till kapprustning utnyttjas bättre för att förebygga och undanröja social, utbildningsrelaterad och ekonomisk diskriminering i Finland, Europa och framför allt i länder i utveckling.

Principen om att öka personalen och anslagen för civil krishantering är enligt Vänsterförbundets åsikt ett av de få positiva dragen i redogörelsen. Krisförebyggande och civil krishantering är krishantering när den är som hållbarast och förmånligast, med humanitära, sociala, ekologiska och ekonomiska kriterier mätt. Tyvärr visar ramredogörelsen (SRR 3/2009 rd), som behandlas samtidigt med den här redogörelsen i riksdagen, att regeringen inte i verkligheten åtar sig att ställa de ekonomiska villkoren för civil krishantering på den nivå som skulle behövas.

Vänsterförbundet kräver därför att utrikesutskottet i sitt betänkande skriver in konkreta mål för Finlands säkerhets- och försvarspolitik för hur anslagen och betingelserna för civil krishantering ska ut-

vecklas i minst samma takt som den militära krishantering.

Regeringen har inte hittills kunnat visa på några som helst inbesparingar för staten av att försvarsmaktens funktioner har lagts ut eller av de personalneddragningar som följt av partnerskapsprogrammen eller produktivetsprogrammet.

Därför kräver Vänsterförbundet att regeringen avstår från produktivetsprogrammet och att försvarsmaktens nya utläggings- och partnerskapsprogram läggs på is åtminstone till dess att regeringen kan peka på konkreta kostnadsinbesparingar på grund av dem och att utläggningarna inte får äventyra funktionerna.

Utvecklingen i våra närområden är en annan viktig säkerhetsfaktor för oss. Genom framför allt närområdessamarbetet kan vi stärka sköra civila samhällen och bekämpa t.ex. en hiv/Aids-pandemi. Men detta gränsöverskridande samarbete som tredje sektorn bedriver står på spel i och med att det i ramredogörelsen föreslås att det ska skäras just i resurserna för närområdessamarbetet.

Vänsterförbundet förutsätter att det i samband med den säkerhetspolitiska redogörelsen tydligare uttalas hur viktigt närområdessamarbetet är och att det behövs ekonomiska resurser för att genomföra det.

Ståndpunkt

Vi föreslår således

att utrikesutskottet beaktar vad som sägs ovan.

Helsingfors den 8 maj 2009

Minna Sirnö /vänst
Matti Kauppila /vänst
Mikko Kuoppa /vänst

AVVIKANDE MENING 2 /sd

Motivering

Finansutskottet förutsätter i sitt utlåtande att förändringarna i den årliga pris- och kostnadsnivån för försvarsutgifterna ska täckas in fullt ut, och från och med 2011 också en årlig höjning på två procent i försvarsbudgeten, alltså omkring 50 miljoner euro 2011.

Socialdemokraterna vill stödja den säkerhets- och försvarspolitiska parlamentariska uppföljningsgruppens arbete. Gruppen anser att stats ekonomin står inför betydande utmaningar. På det hela taget är det svårt att se varför ökningen i försvarsutgifter skulle vara väsentligt mycket viktigare än ökningen i andra samhällssektorer, trots att det är ett obestridligt faktum att försvarsmaterielupphandlingen har blivit dyrare. Man kan kanske uppnå en förnuftig balans om

försvarsutgifterna inte höjs i högre grad men om deras nuvarande nivå garanteras för att de ska kunna utvecklas långsiktigt. Uppföljningsgruppen föreslog detta i juni i fjol, då vi ännu inte hade en aning om den svåra ekonomiska recessionen, uppsägningarna, permitteringarna och kommunernas försvagade situation. Socialdemokraterna vill att försvarsutgifterna garanteras på nuvarande nivå, men finner det helt ohållbart att anslagen för utgifter ökas nämnvärt i det rådande ekonomiska läget.

Ståndpunkt

Vi föreslår således

att utrikesutskottet beaktar vad som sägs ovan.

Helsingfors den 8 maj 2009

Reijo Laitinen /sd
Heli Paasio /sd
Reijo Kallio /sd

Pia Viitanen /sd
Miapetra Kumpula-Natri /sd
Matti Saarinen /sd